Isikl. saadud andmed; Pvl. 1935, nr. 72; „Kaja“ 1935, nr. 61, 62. *F. T.*

*RAUDSEPP, **Hugo** (pseud. **Milli Mallikas**), kirjanik, on kuni 1936 elanud Elvas, seejärel Tartus; ta noorpõlveaegne elukoht Sarapuu kõrts kuulus Jõgeva (mitte Laiuse) mõisale. — Viljakaima eesti näitekirjanikuna on R. avaldanud menukad lavateosed, peamiselt komöödiad: „Püha Miikaeli selja taga“ (Tall., 1928), „Mikumärdi“ (Tartu, 1929, 2. tr. 1930; lavastatud ka soome, läti, leedu ja vene [Tallinnas] teatreis), „Põrunud aru õnnistus“ (Tartu, 1931; lavastatud ka soome teatreis), „Vedelvorst“ (Tartu, 1932), „Salongis ja kongis“ (Tartu, 1933; lavastatud ka läti teatreis), „Isand Maikello sisustab oma raamatukappi“ (Tall., 1934), „Roosad prillid“ (Tartu, 1934; lavastatud ka soome ja läti teatreis), „Lipud tormis“ (Tartu, 1937), „Mees, kelle käes on trumbid“ (Tartu, 1938), „Roheline Tarabella“ (Tall., 1938) ja „Mustahamba“ (Tall., 1939). Peale selle on temalt ilmunud monograafia „Mait Metsanurk ja tema aeg“ (Tartu, 1929) ja jutustistekogu „Jumala veskid“ (Tartu, 1936). Näidendi „Demobiliseeritud perekonnaisa“ 2. tr. ilmus Tartus 1934 ja H. C. Andersen'i teose „Muinasjutud“ tõlge Tallinnas 1928. — R-a näidendeist saavutas erakordselt suure menu uueaegset külaelu käsitlev komöödia „Mikumärdi“, milles leidub rohkesti sätendavat dialoogi, elulisi tüüpe ja teravaid tähelepanekuid XX s. kolmanda aastakümne lõpu elust-olust. Oma tegelaskujude loomisel toetub R. juba „Mikumärdis“ ilmsesti S. Freud'i psühholoogilisele õpetusele; ent veelgi rohkem rakendas ta psühhoanalüütilist vaatlusviisi järgnevais teoseis, moodsa linnaelu taustal arukaotuse „õnnistust“ jälgivas „Põrunud aru õnnistuses“ ja primitiivsete maaolude raamidesse asetatud karakterkomöödias „Vedelvorst“. Vähem kui neis kolmes on R-l olnud öelda uut ta hilisemais teoseis; kuid ka need pakuvad tihti vaimukaid mõttevälgatusi, teravalt joonistatud tegelaskujusid ja head oludekarakteristikat.

„Looming“ 1933, nr. 5 (J. Kärner, E. Hubel, O. Urgart, A. Anni, J. Schütz); E. Kirj. 1933, nr. 7 (O. Urgart, E. Hubel); Post. 1936, nr. 315; isikl. jm. saadud andmed.

O. U.

RAUDSEPP, Juhan, kujur, sünd. 28. XI 1896 vkj. Valgamaal Luke v. rendikohapidaja pojana, õppis 1906—09 Kaagjärve vallakoolis, 1909—12 Antsla khk-koolis, 1912—14 Valga linnakoolis ja omandas kunstilise hariduse 1914—18 Venemaal Penza kunstikoolis. R. võttis 1918—20 osa E. Vabadussõjast, oli 1920—24 joonistamisõpetaja Tartu keskkooles, 1925—27 J. Vestholm'i gümnaasiumis Tallinnas ja 1925—29 Tallinna õpetajateseminaris. Seejärel on R. töötanud kujurina Tallinnas. Ta oli ühes J. Vahtra ja Ed. Ole'ga (vt. neid ka *Suppl.*) E. Kunstnikkude Rühma asutajaid (1923); sellesse koondusid alul vaid kubistlik-konstruktivistliku kunstivoolu esindajad. Peale selle on R. teotsenud Kunstnikkude Kutseühingu ja Rakenduskunsti ühingu „RaKü“ juhatuses, Kunstnikkude Klubis esimehena 1937—38, Kultuurkapitali Kujutavate Kunstide Sihtkapitali valitsuses, Eesti Kunstimuuseumi Ühingus jm.; ka on ta reisinud korduvalt välismail. Näitusil on ta esinenud a-st 1924. — R-a loomingut, välja arvatud esimesi enam katselist laadi teoseid, iseloomustab lihtne, kindel, materjalikohane monumentaalne vormikäsitlus, mis seisab eemal realiteedi otsesest edasiandmisest, teisest küljest aga ka kubismi ja konstruktivismi dogmaatilisest ja elutust abstraktsusest. R-a tähtsaimad teosed on: kujur V. Rannus'e pea (graniit, 1927), „Rusivana“ (graniit, 1927, Eesti Kunstimuuseumis Tallinnas), näitleja N. Merjanski pea (graniit, 1929, *ibid.*), maalikunstnik N. Triik'i pea (pronks, 1929, *ibid.*), Miss Eesti II — prl. L. Silberg'i portree (marmor, 1931), A. Uibopuu portree (pronks, 1931), Lapse pea (hõbetatud pronks, 1931), „Naisfiguur“ (graniit, 1932, Eesti Kunstimuuseumis Tallinnas), „Kepimurdja“ (pronks, 1933, *ibid.*), purskkaev pronksist naisfiguuriga Tornide väljakul Tallinnas (1934, üles seatud 1936), kaks pronksfiguuri E. Panga Tartu osakonna hoone fassaadil (1936), kaks pronksfiguuri Kunstihoone fassaadil Tallinnas (1937) ja O. Kallas'e (vt.) portreebüst (pronks, 1937, ERM-s Tartus); monument E. Vabadussõjas langenuile Antslas (1925) ja Koerus (1934), 1905. a. mälestusmärk Tallinnas (1931) ja Koerus (1935), näitlejate Th. Altermann'i ja O. Jungholz'i ühine hauamonument

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 270